

BÖJT 6. VASÁRNAPJA - PALMARUM Az alázatos Király

Az emberfia azért jött, hogy szolgáljon, és életét adja
váltásául sokakért. (Mk 10, 45)

Palmarum vasárnapi Istentisztelet rendje a Passió Istentiszteleti rendje szerint van megtartva. Ezért ajánljuk a kedves hívő testvéreknek, hogy a Passió rendjét kövessék. Akinek nem lenne erre lehetősége, énekelheti az Ev.énekeskönyvből a 153, 154, 152. számú énekeket.

Igeolvasás

Kegyelem néktek és békesség Istentől a mi Atyánktól és Jézus Krisztustól, Szent Lélek közösségében. Ámen.

Lukács evangéliuma, 19.felyezet, versek 28-42

²⁸Miután ezeket elmondta, továbbhaladt Jeruzsálem felé. ²⁹Amikor közeledett Bétfagéhoz és Betániához, az Olajfák hegyénél elküldött tanítványai közül kettőt, és ezt mondta nekik: ³⁰Menjetek a szemben fekvő faluba, és amikor beértek, találtok egy megkötött szamárcsikót, amelyen még nem ült ember: oldjátok el, és vezessétek ide! ³¹Ha pedig valaki megkérdezi tőletek: Miért oldjátok el? – mondjátok ezt: Az Úrnak van szüksége rá.

³⁵Azután elvezették Jézushoz a szamárcsikót, ráterítették felsőruhájukat, és felültették rá Jézust. ³⁶Amint ment tovább, az emberek az útra terítették felsőruhájukat. ³⁷Mikor pedig már közeledett az Olajfák hegyének lejtőjéhez, a tanítványok egész sokasága örvendezve fennhangon dicsérni kezdte Istent mindazokért a csodákért, amelyeket láttak, ³⁸és ezt kiáltották: Áldott a király, aki az Úr nevében jön! A mennyben békesség, és dicsőség a magasságban!

³⁹A sokaságból néhány farizeus ezt mondta neki: Mester, utasítsd rendre a tanítványaidat! ⁴⁰De ő így válaszolt: Mondom nektek, ha ezek elhallgatnak, a kövek fognak kiáltani.

⁴¹Amikor közelebb ért, és meglátta a várost, megsiratta, ⁴²és így szólt: Bárcsak felismerted volna ezen a napon te is a békességre vezető utat! De most már el van rejtve a szemed elől.

Testvéreim Krisztusban,

Példabeszédek könyvében így olvassuk: „Az ÚR félelme bölcsességre int, és aki tisztességet akar, előbb legyen alázatos.” (Péld 15, 33) Az alázat vezet oda, hogy igazi dicsőséggel és méltósággal koronáztassunk meg úgy, hogy közben nem harcolunk a másikkal.

Virágvasárnap Jézus úton van Jeruzsálembe. Mint Messiás király, mint az utolsó idők királya vonul be a szent városba. Jézusra és bevonulására nézve, két dologra lehetünk figyelmesek, két dologra tanít minket a Szentírás: megérteni az Istentől való dicsőséget, és meggyógyulni a magunk büszkeségéből.

Ez a király szamárháton vonul be Jeruzsálembe. Jézus ezzel jelez, üzenetet közvetít: az én hatalmam, az én dicsőségem, az én uralmam egészen más, mint ahogy arról ti gondolkodtok. Király vagyok – igen. De számaron jövök közétek. Ez a hatalom alázathoz kötött. Jézus nem büszke, hanem alázatos. És erre minket is hív.

A büszkeség egy külső, látható megjelenésére utal ez a kifejezés: amikor valaki abban az értelemben jár felemelt fejjel, hogy nem néz rá másokra, azaz átnéz rajtuk vagy átnéz felettük, mintha az levegő lenne. A büszke tehát az, akinek mindenképpen jobbnak, különbnek kell lennie, mint a másik ember. Figyeljünk, mit mond róla a bölcs: „A kevély gögösnek csúfolódó a neve, dühében gögösen viselkedik.” (Péld 21, 24). Az arrogáns felrobban, amikor összetörik a látszat, amit maga körül épít, vagy csak amikor bármi is fenyegeti ezt a látszatot. És ez csak fájdalmat, megszegyenítést, és veszekedést okoz. Nem erre teremtette Isten az embert.

Dávid király egyik zsoltárában így csodálja, ahogyan Isten az embert alkotta: „Kevéssel tetted őt kisebbé Istennél, dicsőséggel és méltósággal koronáztad meg. Úrrá tetted kezéd alkotásain, mindent a lába

alá vetettél.” (Zsolt. 8, 6-7) A dicsőség Isten lényé, Isten ragyogása, és a zsolttáros azt mondja, hogy Isten ebből osztott meg valamit velünk.

De ez a csodálatos ajándék és megbízás, a dicsőség és uralkodás, kisiklott, eltorzult, és pusztító büszkeséggé, kevélységgé lett az ember szívében, a mi szívében. Dicsőség, tisztelet, felemelkedés és uralkodás: csak ami Isten gyönyörű felhatalmazása volt – az az ember nyomorúságává és bűnévé lett.

A bölcs nem az, akinek magas az IQ-ja, a bölcs nem azonos azzal, aki egy szigorú erkölcsi rend szerint él, a bölcs nem az élettől elvont kérdések vagy éppen valamiféle titokzatos, elrejtett tudás hordozója. A bölcs az, aki az Istennel való közösségből fakadó gyakorlati életbölcsességgel eligazodik a mindennapok összetett világában. Életében jó döntéseket hoz, jól kezeli a pénzügyeit, rendezi a kapcsolatait, törődik a rászorulttal, figyel a tanácsra és az intésre, helyén van a munkájában, nem beszél bolondságokat, szeretik az ismerősei, jól neveli a gyermekeit... Azt hiszem, mindez így egyben túlzottan idillinek tűnik. Ennyire nem lehet kerek az élete senkinek sem. Mégis, ha bölcsességet akarsz nyerni, érdemes a bölcsök tanítását a szívedbe zárni.

Egyedül az igazi szeretet tud úgy adni a másoknak dicsőséget, elismerést és tiszteletet, hogy közben nem érzi magát kevesebbnek.

Jézus mikor „meglátta a várost, megsiratta.” A dicsőséges király sír a város felett, amely nem ismerte fel benne az isteni látogatást, és néhány nap múlva elutasítja őt – kivégzi őt. És Jézus ezt tudja, és sír. Nem magáért, hanem a városért, az emberekért, akik nem ismerték fel benne az utat a megbékélésre, az Istennel való közösségre, és ezért el fognak veszni. Aki büszke, az nem sír másokért. Aki másokért sír, az szeret.

Jézus útja a büszkeségből való gyógyulás útja. Mert alázatos bevonulása a városba, ahol meghal a világ bűneiért, érted és értem is történt. Mert könnyei, amit azokért ejt, akik elutasítják benne Isten látogatását – értünk hullott könnyek. De ez nem pusztán egy egyszerű történelmi esemény – hanem egy azóta folytatódó, újra és újra lejátszódó dráma. Hiszen amikor ma hallottál a büszkeségről, és annak pusztító hatalmáról, ugyanez történik. Az alázatos király, az aláhajoló Isten érkezik. Nem hatalommal, nem dicsőséggel, hanem csendesen, Szentírásban. Érkezik, hogy bevonuljon – közösségünkbe, életünkbe, szívébe. És

amikor bevonul - meggyógyulsz. Ha Jézus benned él, nem kell már különbnek lenned.

Nem kell dicsőséget és elismerést hajszolnod. Nem kell, mert ő ad a szívedbe alázatot. És ezzel együtt ő koronáz meg Istentől való dicsőséggel és méltósággal. Amit soha nem sikerült magadtól elérned, azt ajándékba kapod: dicsőséggel koronáz meg. Mert az emberfia azért jött, hogy szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért.

Imádkozunk

Úr Jézus Krisztus, méltó vagy arra, hogy minden térd meghajoljon előtted, mert uralkodásod szolgálat, és hatalmad a szeretet. Ébreszd fel szívében ugyanezt az indulatot, hogy egymást őszintén szeressük, és erről felismerjék, hogy tanítványaid vagyunk, és dicsőítsék érte a te nevedet. Ámen.

Úr Jézus Krisztus nevében így imádkozunk: **Mi Atyánk...**

Áldás

És Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat Krisztus Jézusban. Ámen. (Fil 4, 7)

Prehľad pobožností a Služieb Božích (rozhlas a televízia):

5.4. o 13:00 (Kvetná nedeľa) TV LUX, Služby Božie, Kazateľ: Ivan El'ko

8.4. o 17:30 Rádio Regina, pobožnosť, Kazateľka: Eva Kolesárová

10.4. o 9:05 (Veľký Piatok) Rádio Slovensko, Služby Božie, Kazateľ: Ján Hroboň

10.4. o 10:00 (Veľký Piatok) Jednotka, Služby Božie, Kazateľ: Martin Šefranko

12.4. o 15:00 (Veľkonočná nedeľa) TA3, Služby Božie, Kazateľ: Ján Oslík, liturgia: Eva Oslíková

Az Istentiszteletek előtt harangozva lesz. A harangozás imádkozásra és Isten szava hallgatására hív. Az Istentiszteletek megszokott formában nem lesznek megtartva. A közösségünk bár nem egy helyen de egy lélekben magasztalni fogja Istent.

Erős vár a mi Istenünk!,